

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Pontificij iuris, Contractuum, seu Dispositionum inter viuos materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm XLVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96504](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96504)

CONSILIVM XLV.

Pater focer, & filius maritus pro dote restituenda in casu soluti matrimonii, vel vergetia ad inopiam mulieri se in solidum obligauerunt, deinde maritus cepit male vri substatia sua, & patris, cuius bona dissipauit, adeo qd filius conditio longe deterior facta sit, quam esset tempore contracti matrimonii. Quo factum fuit, ut a ciuitate Bononie se absentauerit, & ab hinc annis septem, & ultra nulla de eo notitia habita fuerit, & an viuatur, nec ne, dubitetur. Vxor per aliquos annos in domo loceri permanserit, ibiq; alimeta perceperit. Deinde focer die suum clausit extremum, condito prius testamento, in quo iter alia heredes vniuersaliter alios filios suos instituit, dicto autem filio marito nurus prefata legata uit, & reliquit forte etiam iure institutionis libras quinquaginta cum prohibitione, qd plus petere non posset, & in casu, quo aliquid plus peteret, & exigere vellet ab heredibus suis, sic illum dicto relicto priuabat. Cum que mulier hac iuuenis esset, & filiis careret atq; honeste in domo foceris cum heredibus viuere non posset sapienter amicabiliter dictos heredes post aditam hereditatem paternam requisit, ut ipsi mulieri contra heredes foceris ob inopiam, & absentiam viri, cuius conditio deterior est effecta, aliquo iuris remedio sit succursu, & precipue remedio l.vbi. C. de iure dot. & l. si constanter. ff. solu. matrim. & concludendum esse de iure mihi videtur, qd contra heredes foceris pp inopiam dicti sui mariti mulier agere possit, ut dos sua sibi restituatur, uel saltem in tuto collocetur, ut vbi probare tex. secundum intellectum Bal. nouelli in d. l. si constanter. §. si exheredato & per eum in suo tracta. dotis in 7. parte priuileg. 32. & sequen. & Modern. Bonon. in suo tracta. dotis in 3. parte q. 64. quoniam si si eius focer viuere, mulier ob inopiam eius filii agere posset contra focerum, cui in hac specie inopia filii noceret, ad tradita per Modern. repentes, in c. per vestras. §. 32. nu. 1. extra de dona. inter vir. & vxor. & quauis tex. in d. l. si constanter. §. si exheredato, locum habeat in marito, qd ob exheredationem paternam euidenter pauper censetur effectus, sequuta additione hereditatis paternae. d. §. si exheredato. tamem in casu, de quo agitur, ultra qd maritus euidenter, viuente foceris, inops factus esset, ut in facto presupponitur, etiam de ipsius inopia longe clarius apparet post mortem foceris, qd filio soli libras quinquaginta reliquit cum onere, qd nihil ultra petere posset. Ex quo nec tanquam preteritus, nec tanquam exheredatus potest testamentum patris rumpere, cum in certa minima quantitate, ut supra, fuerit institutus, ut in authen. vt cum. de appel. cogno. in §. aliud quoq; capitulum. & p. scrib. in auth. ex ca. C. de lib. & posthu. Et si licet patris hereditas esset opulentissima, & sic ad dotis restitutionem sufficiens, tamen qd post mortem foceris non est plenè ipsi mulieri constitutum, cum dos sua non sit mensura penes maritum inopem, cui solum quinquaginta fuerit a patre relicta, & consequenter ipse est impotens ad onera matrimonii substatia, ideo equitati conueniens esse videt, ut ex equitate. d. l. si constanter. in prin. & d. §. si exheredato. mulieri subueniret aduersus heredes foceris, qui in solidum ut supra, se obligauerat, pro ipsius dotis recuperatione, vt onera matrimonii substatia posset, alioquin facile sequi posset, qd mulier dotem suam perderet, aut fame periret, nec sibi prodessent tot priuilegia a iure mulieribus tradita pro dotibus conseruandis, & pro sustinendis oneribus matrimonii, iuxta d. l. ubi adhuc. §. illud. in authen. de aequal. dot. & l. 1. ff. solu. matri. Præterea quando maritus mulieris fuit a patre, qui dotem rece-

pit, exheredatus, proditum est remedium ipsi marito contra heredes patris, vt fauore dotis possit contra illos heredes agere per utile iudicium familie hereticundæ, ut in l. 2. respon. 2. cum ibi not. ff. de dote prelegata. & ibi Bart. & Cyn. in l. 2. post gl. C. famil. hereticundæ. hoc solum speciali fauore dotis, & mariti, ergo & in casu nostro, in quo maior, nel saltè eadè equitas suggerit, dicendum est, qd eodem fauore dotis, & mulieris, ut se ex fructibus dotis alere queat, propter inopiam longam quæ absentiam mariti ipsa possit agere contra heredes foceris obligati, qui bona pro dote obligata possident, vt colligitur ex verbis Bald. nouelli in d. tracta. in 7. parte, priuileg. 31. & sequen. per rex. in d. §. si exheredato. nam ex persona heredum conditio obligationis non mutatur, nec alteratur. l. 2. §. ex his. ff. de uerb. obliga. Rursus per rex. in d. §. si exheredato. prouisum fuit principaliter mulieribus, ut dotes sue sint saluæ, & possint oneribus matrimonii seruire, qd exheredato viro a patre, qui simul dotem recepit, post aditam hereditatem mulier possit agere contra heredes foceris, adhuc viuente marito, ad dotis recuperationem, quoniam cum ipsa videat uirum suum iam diu absentem, & a patre bonis hereditatis sue priuatum, & sic verisimiliter, immò certè impotentem ad subeundum onera matrimonii, iustum, æquumq; esse videtur, ut ipsi uxori derelicta succurratur, eaq; possit dotes suas ab heredibus foceris, ut supra, obligati petere, & exigere, non refragantibus quibuscumq; regulis iuris rigorosis, quibus dici poterat, vxor hoc in casu non posse ad dotis restitutionem contra heredes agere, quoniam dotis causa regulariter est a regulis iuris exempta, & semper precipua fauore matrimonii. d. l. 1. & late per Bal. in d. priuileg. 32. cuius dicta optimè casui nostro inserviunt. Vltimo si verum est, ut in facto presupponitur, qd hoc in casu maritus constante matrimonio adulterium commisit, videtur, qd de iure uxor illi accusare possit coram iudice ecclesiastico de crimine adulterii ad thori separationem, dotisq; sue restitutionem, ut in c. tunc. de procurat. c. 1. extra ut litè non contesta. cum alijs ibi allegatis. Ergo postea absq; dubio mulier ipsa agere poterit contra heredes sui foceris ad dotis restitutionem, ex quo focer se obligauit in solidum cum marito eius filio ad dotis restitutionem in casibus, in quibus dos mulieri de iure est restituenda, & hic est unus de casibus, in quibus dos viuente marito, est uxori restituenda, ut i dictis iuribus. Hec breuiter p. nunc dixisse uolui.

S V M M A E.

- 1 Pignoris, seu datoris iure extincto, ius quoq; pignoris, & accipientis resoluitur. & an, & quando hoc sit uerum. nu. 23. & 24.
- 2 Re ad auctorem, seu venditorem de necessitate, vel ex facto voluntario debitoris, seu emptoris ad hoc directè non ordinato. ruer sa, ius pignoris, & omne aliud grauenon interim per emptorem, & debitorem in illa re impositum resoluitur, atq; extinguitur. Quid si factum illud esset & voluntarium, & ad hoc ordinatum, & quomodo tale factum dicatur. nu. 24. & 26.
- 3 Auctor meus qua ratione te vincit, ego eadem te vincere debeo: & quando hoc sit verum, & quando secus. nu. 28. & 30.
- 4 Debitor non potest respectu pignoris plus iuris in creditorem suum, vel singularem successorem transferre, quam ipse in re pignoriata haberet.
- 5 Vincentem si re vinco, multo magis te vinco, & an, & quando hoc sit verum. num. 31.
- 6 Creditori agenti hypothecaria contra tertium possessorem non habent causam a principali debitore, quid probandum, ut contra illum obtineat, & num. 32. ubi plene.
- 7 In hypothecaria quis tanquam prior, & potior præferatur, si ego obligauit Titio omnia bona mea præsentia, & futura, deinceps Caio fundum acquisierim, quem ipse prius, post tamen obligationem a me Titio factam, Sempronio obligauerat, an Titius, an verò

verò Sempronius. & num. 15. & 33.

- 8 Obligatio, seu hypotheca generalis omnium bonorum respectu futurorum dicitur condicionalis, & que conditio sit ista, & num. 13. & an conditio retrotrahatur ad tempus contracte obligationis verbalis, an verò attendatur tempus, quo illa adimpletur, & nu. 12. 14. 15. & 16.
- 9 Ratificatio quando ad tempus actus celebrati non retrotrahatur.
- 10 Re in solutum data, seu adjudicata creditori, quando hypotheca, & ius pignoris, ac fideiussoria obligatio extinguitur, & quando nō.
- 11 Solutione facta creditori an, & quomodo ius pignoris in creditore seu causam ab eo habente possit durare.
- 12 Obligatio, & hypotheca de re aliena fieri non potest, nisi sub conditione, si & quatenus res efficiatur debitoris.
- 13 Et qua conditio sit ista.
- 14 Conditio mixta, & conditio potestativa diuerso iure censentur, & indicantur.
- 15 Hypotheca generalis, siue speciali facta sub conditione non potestativa tacita, & expressa, & eiusdem bonis, pendente conditione, alteri pure, & expresse hypothecatis, eueniente conditione primæ hypothecæ, quis præferatur.
Et quid, si prima hypotheca esset facta sub conditione, merè potestativa.
- 16 Obligatis, & hypothecatis prius Sempronio omnibus bonis presentibus, & futuris, deinde similiter obligatis generaliter omnibus bonis Caio, quis in re postea acquisita prior erit.
- 17 Conditio potestativa appositæ in obligatione, & hypotheca bonorum facta per maritum uxori pro restitutione dotis, retrotrahitur favore dotis ad tempus contracte obligationis sit in præiudiciū tertij, cui pendente conditione eadem bona fuissent obligata.
- 18 Maritus potest nolle dotem accipere, & velle abij; dote matrimonio onera subsistere, neque ob hoc potest de muliere conqueri, aut illam negligere.
- 19 Conditio sui natura, & regulariter quoad alias personas potestativa efficitur favore dotis non potestativa, ut eius euentus ad tempus conuentionis possit retrotrahi.
- 20 In obligatione generali bonorum nō comprehenditur res acquisita ex contractu, in quo, et cuius occasione obligatio, & hypotheca facta fuit.
L. sed & quod. ff. de pigno. declaratur.
- 21 Locator conductori promittens sub generali suorum bonorum obligatione non facere actum, seu contractum aliquem in præiudiciū locationis factæ si rem locatam postea alteri vendiderit, an conductor possit illam retinere.
- 22 Conductor non potest rem conductam loco pignoris, & hypothecæ retinere, nisi fuerit expresse, & specialiter per locatorem hypothecata.
- 24 De voluntate illius, contra quem agitur, & non de necessitate res per adiudicationem dicitur ad actorem peruenire, quando in arbitrio eius, contra quem agitur, est vel rem restituere, vel offerre id, quod debetur.
- 25 Hypothecaria conuentus potest vel offerre id, quod ageri debetur, vel rem, ad quam agitur, restituere.
- 27 Adiudicatio in solutum creditori etiam per iudicem facta, quia debitor non soluit, dicitur factum voluntarium debitoris directè ordinatum ad rem creditori acquirendam.
- 29 Creditor secundus priorem creditorem potest vincere, debitum ei offerendo, secus est in successore singulari primi creditoris.
- 32 Ange. in S. item seruiana in quarto casu. Inst. de actio. declaratur.
- 33 Auctoritas doctoris sine lege est probabilis, non tamen necessaria.
- 34 In fessione translata quomodo sufficiat extrema esse habilita.
- 35 Ratihabitio re non integra, & in præiudiciū iuris alteri iam acquisiti nunquam retrotrahitur, secus est in conditione.

EPITOME.

Obligatio, & hypotheca generali omnium suorum bonorum presentium, & futurorum à marito uxori pro suæ dotis restitutione facta, quod uxor, seu eius hæredes ad dotis restitutionem agentes in re per maritum post dictam obligationem acquisita, etiā si prius alteri, non tamē ante obligationem à marito, ut supra, uxori factam obligata, & deinde illi quoque adiudica-

ta fuisset, contra quoscunque tertios possessores, rumque auctores, & necessarios defensores obtineant, illisque præferri, hic probatur.

CASVS CONSILII.

CAROLVS de anno 1475. pro restitutione omnia bona sua presentia, & futura mine Franciscæ eius uxori obligauit pleno pacto precarij. De anno autem 1475 quidā Bartholomeus emiit à quadam domina Vrsolone domū pro certo pretio infra certū tempus solui sub generali bonorū suorū presentium, & futurorū gatione: que domus postea de anno 1497. ex causa, & rulo permutationis ad manus dicti Caroli peruenit que fuit acquisita, & ab eo possessa, & tenta usque ad annum 1501. uel circa. Quo tempore prefata domina solina contra dictum Carolum possessorem dictæ domus actione hypothecaria egit, vel renouando pactum prius illi dictæ domus tenentæ data fuit, siue ea fuit soluta adiudicata pro sorte, & pro panis conuentionibus tanquam de bonis ei per dictum Bartholomeum hypothecatis, quia pretium domus ueluti promissæ soluit. Demum de anno 1502. hæc domus ex facto, & tractu predictæ domine Vrsolone ad quendam Franciscum peruenit, qui illam postea de anno 1512. uel circa Dominico ultimo nunc possessori, contra quem in præsentia agit per quendam dominam Helenam filiam heredem predictæ domine Franciscæ, que domus lena ex generali bonorum obligatione facta per Carolum Franciscæ cū pleno pacto precarij in dicta domo reuocauit precarium pro restitutione dotis mariti ex eo, quia illa domus semel fuit in bonis dicti Caroli post predictam bonorū obligationem. Queritur, an prefata Helena de iure contra dictum Dominicum, eiusque res, & necessarios defensores obtinere possit, & de

CONSILIVM XLVI.

Videtur de iure in hac causa sit cōcludendum viribus ingenij mei exponā. Videtur prima fronte dicendum, quod dicta Helena præ prædictum Dominicum, seu eius auctores possit obtinere, & i primis, quia si resolutio iure datur seu extinctio iure pignoris, resoluti ius acceptum l. ex vectigali. ibi. gl. & scribē. ff. de pigno. l. ubi autem sed si marcellus. ff. de in diē actio. Sed ius Caroli ad domū, de qua agit, fuit resolutū, & extinctū per adiudicationem in solutum factā domine Vrsolone de dicta domo, & sic per euictionem subsequē, ergo & ius domine Franciscæ, & consequenter do. Helene dicendum, & resolutū, & ideo ex illo nō potuit contra dictum Dominicum agi. Quod autem ius Caroli fuerit extitū, & resolutū, colligitur ex eo not. per Bartolum in diem. ff. de aqua plu. arcen. p. illum textū, & per iura, que allegat, ubi voluit, quod quādo res de necessitate ad auctorem, seu venditorem reuertitur, ut in casu dicti Caroli, & hominis ad hoc directè nō ordinato, ut in d. l. lex vectigali. tunc resolutū, & extinguitur ius pignoris, ac oē aliud grauiam interim per emptorem debitorē in illa re impositū: sed domus predicta fuit ad dominā Vrsolinā venditricē reuerfa ex necessitate licet ex adiudicatione iudicis in solutum. argumentum ter stipulantem. S. i. ff. de verb. oblig. uel si ex facta iuratio dicti Bartholomei, videlicet ex eo, quod soluit dñe Vrsoline, hoc tñ factū nō fuit directè ad ordinatū, ut d. l. lex vectigali. & declarat Bartolomeus

in diem, ergo omne ius interim per dictū Bartholomaeum, & successiue per Carolum eius singulārē successore in dicta domo impositū, siue sit ius pignoris, siue aliud ius, & grauen, debet dici extinctū, & resolutū. ¶ Secundo ita arguitur, nā quā ratione auctor meus uincit auctore tuum, eadē ratione ego debeo te uincere, quia plus iuris in alium quis nō transfert, quā ipse habeat. c. nemo potest. de reg. iur. in 6. & l. nemo plus. ff. eod. tit. Nec debitor plus iuris in creditore suum, uel singulārē successorem respectu pignoris transferre potest, quam ipse in re pignoratā haberet. l. 1. & per totum. C. de his, qui in prio. cred. & per totum. C. si antiq. cred. l. si debitor. C. de distr. pigno. & l. 3. C. de remiss. ubi res affecta cum suo onere transit. Sed dicta do. Vrsolina uincit, & uincere potuit Carolum auctorem do. Franciscae, & sic do. Helena, ut constat ex processu, & sententia ꝑ eum lata, quā in rem iudicatā transiuit, ergo & Dominicus, qui causam a dicta do. Vrsolina habuit, debet ipsam do. Franciscae, seu Helenam eius heredem uincere. ¶ Tertio facit regula, quia dī, si uincit te, multo magis uincit te. l. de accessionibus. ff. de diuer. & tēpo. præscrip. & not. in l. si. C. qui potio. in pigno. hab. Sed si do. Vrsolina respectu dictae domus ageret contra Dominiciū, uel contra ipse Dominicus uinceret, & non do. Vrsolina, quia quē de cuiusdā tenet actio, eundē agere repellit exceptio. l. si ob causam. cū si. C. de cuiusdā. & ego etiam debet uincere, seu posse uincere do. Franciscae, uel Helenam eius heredem, ex quo do. Vrsolina potuit uincere, prout uicit dictū Carolum, a quo do. Franciscae ius, & causam habuit. ¶ Quarto ꝑ hoc; ut creditor, uel causam ab eo habens agendo hypothecaria possit obtinere ꝑ tertium possessore a principali debitore causam nō habente, requiritur, quod probet contra illum id, quod ipse debitor habuisset necesse probare, si uoluisset agere, & ꝑ illum obtinere, ut uoluit Ang. Are. in §. item seruiana. in 4. casu. Insti. de actio. & ibi las. & est dictum cōmune per tex. cum gl. in l. si ab eo. ff. de pigno. & ita expresse uoluit Bart. in l. rem alienam. ff. de pigno. actio. quare cum do. Helena agat hypothecaria ad dictam domum cōtra Dominicum tertium possessorem non habentem causam a dicto Carolo, nec ab eius herede, ut clarum est in facto, ad hoc, ut ea possit obtinere, necessārio debet probare id, quod Carolus debitor probare necesse habuisset, si uoluisset agere, & cōtra dictum Dominicum possessorem obtinere. Sed Carolus nihil potuisset probare, neq; deducere, propter quod Dominici uincere potuisset, sicut nō potuit deducere, neq; probare contra do. Vrsolinam, a qua Dominicus saltem mediātē causam habuit, ergo nec do. Franciscae, seu do. Helena eius hāres similiter quicquam poterit probare, seu deducere, propter quod contra Dominicum possit obtinere. ¶ Quinto ad fauorem Dominici, seu eius auctorum uidetur in terminis facere ꝑ doctrina Salice. in l. licet. C. qui potio. in pigno. hab. ibi. & hac demonstro ex decisione. & in l. idemque. §. si tibi. in fi. uer. ibi confirmo & c. ff. eo. tit. ubi uoluit, ꝑ si ego obligauerim Titio omnia bona mea praesentia, & futura, deinde Caius dominus cuiusdam fundi illi Sempronio obligauerit, & demum Caius illum mihi donauerit, seu uendiderit, uel in solutū dederit, & concurrant Titius creditor meus, & Sempronius creditor Caii, debebit Sempronius preferri, nam licet Sēpronius attentis uerbis, & contractu uideatur posterior, tamē re, & effectu est prior, quia obligatio, & hypotheca per me facta Titio fuit cōditionalis, si & quatenus res efficeretur mea, & sic dī directa in diē, quo res efficeretur mea, & non ante, quia illam antea obligare nō poteram. l. cum res. C. si res alien. pigno. dat.

fit. cum simil. & ante euentum illius conditionis fundus ille fuit purē Sempronio obligatus a Caio tunc illius domino. Quā decisio casum nostrum determinat, quia Carolus prius omnia sua bona do. Franciscae obligauerat, postea do. Vrsolina uendit domū Bartholomaeo, qui pretium illi infra certum tēpus soluere promisit cū obligatione omnium bonorū suorū, deinde hęc domus ex titulo permutationis ad manus ipsius Caroli peruenit, ergo quoad dictā domum do. Vrsolina, & ꝑnr causam ab ea habentes debent ipsi do. Franciscae, eiusq; heredibus praeferrī. Præterea ꝑ ex quo Carolus obligauit etiam sua bona futura ipsi do. Franciscae, talis obligatio respectu futurorum dī cōditionalis, si mea facta erunt, ut supra. argum. d. l. cum res. l. potior. §. si colonus. ff. qui potio. in pigno. hab. l. rē alienā. ff. de pigno. actio. l. si fundus. §. aliena. ff. de pigno. & l. si. C. quare res pigno. obli. poss. & est cōditio potestatiua, ergo non debet attendi tēpus, quo obligatio uerbalis contracta fuit, sed tempus, quo res debitoris efficitur, quia cōditio appositā, seu tacite subintellecta in hypotheca, & obligatione bonorū non retrahitur, sed attenditur tempus, in quo ea adimpletur. l. titius. ff. quare res pigno. obli. poss. l. potior. §. si colonus. ff. qui potio. in pigno. hab. & hoc argumēto utitur Salic. in locis praallegatis. Rursum si hęc cōditio, si mea facta erunt, subintellecta in hypotheca generali ad tēpus ꝑctus retraheretur, hypotheca fingeretur ꝑcta de re aliena, & sic eo tempore, quo res nō esset debitoris, quod est impossibile. d. l. cum res. ¶ 9 & argum. l. obseruare. in fi. ff. de offi. proconf. ubi ꝑ ratificatio non retrahitur ad tēpus actus celebrati, qñ actus fuit eo tēpore celebratus, quo non potuit celebrari, quia deficeret extremum ad quod, quod debet esse possibile, ut ibi. Et ex his uideretur Dominicus possessor debere obtinere ꝑ dictā do. Helenā agētem ꝑ eum ex obligatione, & hypotheca generali per dictum Carolum do. Franciscae, ut supra, facta. ¶ Quibus tamen non obstantibus, contrariū de iure uerius esse arbitror: & pro intelligentia dicendorū pramitto, ꝑ ꝑer adiudicationem in solutum factam do. Vrsolinā de dicta domo ius pignoris, & hypothecā ipsius do. Vrsolinā non dī extinctū, neq; resolutum, licet enim ꝑ dationē in solutum creditori factam extinguat hypotheca, & obligatio fideiusforia adeo, ꝑ si res data in solutum esset euicta, creditor amplius non possit primā actione hypothecaria agere ad bona debitoris, nec ꝑ fideiusforē, tamen hoc est uerum, qñ res simpliciter creditori in solutum data fuisset, se cus si creditor reseruasset sibi iura sua in casu euictionis, quā de dicta re sequeretur, nā tunc non exstinguitur hypotheca, nec ius pignoris, ut uoluit Bart. & alii in l. si quis aliam. ff. de solutio. Bart. Bal. Salic. & omnes post glo. ibi. in l. libera. C. de sent. & interlo. om. iud. & ita factū fuit in casu nostro, prout ex sententia adiudicationis in solutum lata in fauorem dictae do. Vrsolinā apparet. Hoc etiam in terminis uidetur uoluisse Bal. & melius Salic. post gl. in l. 1. per illum text. C. si antiq. credi. in 3. oppos. ubi uolunt, ꝑ per dationē in solutum factā per iudicem creditori ius pignoris, & hypothecę penitus non exstinguatur, sed duret, quā tum ad hoc, ut creditor, seu causam ab eo habentes possint se tueri aduersus debitore, uel causam ab eo habentes, ad rem illam agentes, & facit tex. not. ibiq; Salic. & Bal. in l. si potiores. C. de his, qui in prio. credi. secundū Iaco. de Aren. & Cyn. ubi ꝑ etiam soluto debito creditori durat ius pignoris in habente causam a creditore intantum, ꝑ etiam si caderet a possessione, agere possit hypothecaria, ut in casu illius tex. iunctis not. per Salic. ibi, facitq; id, quod habetur in l. aristot. & in l. potior. §. si paratus. l. si prior. §. simpliciter. cum

cum sequen. ff. qui potio. in pigno. hab. l. cum prior. ff. de distract. pigno. & in l. i. & per totum. ff. quibus mod. pign. uel hyp. sol. & not. per gl. & Doct. in d. l. i. C. de ijs, qui in prio. cred. ubi post solutionē creditor facta potius pignoris in re pignoratā durare, quantum ad hoc, ut ipse, & causam ab eo habentes prae-textu illius iuris se tueri, & defendere possint ꝑ agentes ad re illam aliās pignoratā, ut in locis, & iuribus supra allegatis, sed non quantum ad hoc, ut ex eo iure possint regulariter actione hypothecaria ꝑ possessorē rei pignoratā agere, ut colligitur ex dictis scribentium in d. l. si quis aliam. & in d. l. libera. cū si ibi allegatis. Nec aduersatur, q̄ per adiudicationē in solutū res acquiri tur illi, cui fuit data in solutū. d. l. libera. l. si praedium. C. de euictio. & d. l. i. C. si antiq. credi. cum si. ergo res illa non potius dici hypothecata, & obligata, cū rei propria nullū sit pignus. l. neque pignus. cum si. ff. de reg. iur. Quia hoc est uerum, q̄ res est, uel facta est mea irrevocabiler, & incommutabiliter: secus si reuocabiler, & commutabiliter, q̄n pignus adhuc durare potest saltem quantum ad hoc, ut creditor, cuius est facta res pignoratā, uel causam ab eo habentes possint se ꝑ debitorem agentem, uel ꝑ causam ab eo habentes defendere, ut in iuribus supra allegatis. Quinimodū durat etiam quantum ad hoc, ut creditor, cui res pignoratā, uel alia fuit adiudicata, seu causam ab eo habentes possint actione hypothecaria agere ad alias res debitoris in casu euictionis rei in solutū datā, q̄n iura fuissent ipsi creditori in casu euictionis reseruatā, prout factū fuit in casu nostro, & supra dixi: & ita reperio declarare Salic. & Bal. post glo. expressē in d. l. i. C. si antiq. cred. post Iaco. de Aren. & est glo. ibiq; Bar. & Salic. in l. qui a debitore. ff. qui potio. in pigno. hab. Ex quibus sequitur, q̄ in casu nostro agi dicatur de duabus hypothecis sibi inuicē preferendis. ¶ Secūdo praemitto, q̄ ꝑ obligatio, seu hypotheca generalis omnium bonorū &c. respectu futurorum dī esse cōditionalis, uidelicet si & quatenus erunt, & efficietur sua, nā quoad bona futura talis obligatio a principio non ualeat, quia de re aliena hypotheca fieri non pot, nisi sub conditione, si & quatenus efficiatur debitoris. argu. l. stichum. ff. de lega. i. l. cū res. C. si res alien. pigno. dat. sit, iuncta l. si. C. quā res pign. oblig. post l. rem alienā. cum ibi not. ff. de pign. actio. l. si fundus. §. aliena. ff. de pigno. l. potior. §. si colonus. ff. qui potio. in pign. hab. & ita clarē uoluit Salic. in d. l. idēque.

13 §. si tibi. & in d. l. licet. ¶ Tertio praemitto, q̄ ꝑ hāc facta cōditio, si, & quatenus res erit mea, nō dī cōditio potestatiua, sed mixta, quia dependet nō solū a facto debitoris, sed etiam tertij, hoc est domini simul, argu. mēto. l. id. quod nostrum. ff. de reg. iur. §. per traditionē. Instit. de rerum diuisione. l. traditio. ff. de acq. rerum domin. & l. traditionibus. ff. de pactis. & ꝑ de conditione mixta, quā dependet a potestate, & facto debitoris, ac etiam alterius, qualis est cōditio: si nupserit, aliter iudicatur, quā de cōditione potestatiua, quā merē a facto implere debētis depēdet, ut est tex. ibiq; Bar. gl. & alii in l. in testamento ita. ff. de condi. & demon. ubi Bar. etiam tangit, an cōditio si dederis, si solueris, dicatur potestatiua, & concludit, q̄ non, qā a mero facto, & potestate dantis non dependet, sed ēt alterius tertij: & q̄ hāc cōditio, si mea, & quatenus mea erit, non dicatur potestatiua, nec de ea iudicetur, ut de potestatiua, in terminis nostris colligitur ex not. per Bar. in d. l. idem. §. si tibi. in d. l. licet, ac etiā in l. is, qui. ff. de iure fisci. cuius opinio cōmuniter approbatur, ut infra tangā: si enim esset potestatiua merē a facto, & potestate debitoris dependens, nō retrotraheretur ad tēpus cōuentionis factae. l. titius. ff. quē res pign. oblig. poss. cum si. sed ea retrotrahitur, ut ex-

pressē noluit Bart. in locis praalle-gatis, ergo nec potestatiua, argumento. not. per Bart. in l. si is, qui emptore. ff. de usucap. & d. l. qui balneum. cum qui pot. in pig. hab. ¶ His praesuppositis, modo q̄ Francisca, seu Helena eius filia, & haeres sit potius preferenda ipsi do. Vrsolina, & omnibus causam la habentibus, qualis est Dominicus modernus possessor dictae domus, multipliciter demonstratur, q̄ mo, nam ꝑ q̄n hypotheca siue generalis, siue specia- est facta sub conditione non potestatiua tacita, expressa, & pendente conditione, eadem bona de- expresse, & pure fuerunt hypothecata, euicentur cōditione primae hypothecae, praefertur ille, cui pri- potestatiua sub conditione facta fuit, quia cōuentionis retrotrahitur ad tēpus cōuentionis, & cō- tionis uerbalis etiam in praedictum secundum cre- ris, cui bona illa pure, & expresse obligata fuerunt. l. qui balneum. in prin. l. potior. in princ. ff. qui po- in pig. hab. Secus si esset cōditio merē potestati- quā a mero facto, & potestate debitoris dependet, quia tunc non retrotraheretur. d. l. qui balneum. & d. l. potior. §. si colonus. & hāc est cōis cōclusio- nium, ut ibi per Bar. & alios, & per Bart. in d. l. si pro emptore. in §. q̄ princip. & probatur utrunque. d. l. titius. ibi cū in potestate debitoris fuerit pot- tionē interpositam pecuniam non accipere, eo q̄ re obligationē pignoris ꝑctā uideri, quo pecunia merata est. Pondero illum textum primo, quia exp- se vult, q̄ hāc cōditio, si pecuniam acceperis, tunc- eatur a potestate debitoris depēdere, & sic dicatur testatiua, q̄n praecessit obligatio, & promissio de- tuando, nā tunc de potestate debitoris tantū est ac- pere pecuniam mutuo, quia creditor cogitur mu- re ex promissione praambula. iuxta l. qui pecunia ff. si cer. pet. & d. l. potior. in princ. Nulla ergo pra- te promissione de mutuando nō dicitur esse in po- state debitoris, seu recipere debentis pecuniam mu- accipere, hoc n. dependet etiam a facto, & potest- creditoris, ac mutuare uolentis. argum. l. i. ff. de- etis. l. si cut. C. de actio. & obli. & d. l. qui pecuniam hoc est, quod uoluit dicere tex. in d. l. titius. ibi cum potestate fuerit debitoris post cautionē interposita pecuniam non accipere, ergo ante cautionē inter- sita secus est. Pondero & secundo illum textum, q̄ cōditio illa ibi non retrotrahitur, quia post cau- nē interpositam fuit in potestate debitoris cōdis- nē adimplere, hoc est recipere, & non recipere pec- niā, ut ibi, ergo debet retrotrahi ad tēpus cōuentionis, q̄n nō esset in mera potestate debitoris accipere uel nō accipere pecuniam, sed ēt esset in potestati- terius, uidelicet creditoris, quod quidē est in causa quo non ꝑcessisset promissio de mutuando, & sic- te cautionem interposita, ut supra, nā tunc talis cō- tio nō diceretur potestatiua, sed mixta dependens a facto & implere debētis, & alterius: & ita illa l. i. vī intelligere Bar. ibi maxime in summatio, ut loq- tur ꝑ de conditione potestatiua. q̄ de nō potestatiua & q̄ non retrotrahatur, q̄n est potestatiua, & secus non sit potestatiua, ut ibi per eum: sed obligatio de po- theca generalis facta per Carolum de anno 1270. Franciscae respectu bonorum futurorum, & sic- spectu dictae domus fuit cōditionalis, ut supra, & in tali conditione, quā non dicitur esse potestatiua, a mero facto debitoris dependet, ut supra, ergo adimplementum debebit ad tēpus cōuentionis, & obligationis uerbalis retrotrahi, etiam postea dicta domus interim pendente conditione fuisset teri pure specialiter, uel generaliter obligata per ꝑctā dicta: quo stante sequitur, quod domina Francisca & causam ab eo habens est domina Vrsolina praer- rendā.

renda. ¶ Secundo q̄ talis tacita conditio, si mea erit, retrotrahatur ad tempus cōventionis etiam in praeiudicium iuris interim alteri acquisiti, & cōsequenter non dicatur conditio potestatiua, in terminis nostris colligitur ex una opinione Bar. in pluribus locis, unde licet in d. l. idem. §. si tibi. in d. l. licet. in d. l. fin. in prin. si q̄ potio. in pign. hab. & in l. is qui. ff. de iure fisci post laco. de Are. & Oldr. & sequitur Bal. in l. affiduis. C. q̄ potio. in pig. Alex. in apost. ad Bart. in d. l. idē. §. si tibi, & in d. l. is qui. Ang. Areti. & Iac. in §. itē seruiana Inst. de actio. Querit. n. Bar. qd si Titius prius Sempronio obligauerit omnia bona praesentia, & futura, deinde similiter obligauerit generaliter omnia bona sua Caio, q̄ utraq; obligatio dicitur esse conditionalis sub illa cōditione respectu futurorum, si & quatenus erūt facta Titij, vt supra, & arg. d. l. Stich. ff. de lega. 1. quis in re posita per Titij debitore acquisita erit potior? Profecto, si in huiusmodi cōditione attēderetur tempus, quo adimpletur, & sic tēpus, quo res efficitur debitoris, neuter praferretur, sed ambo simul admitterentur, vel melior esset p̄ditio p̄sidentis iuxta tex. cū ibi not. in l. si debitor. ff. de pign. nā tempore, quo res fuit debitoris effecta, utriq; iam erat facta obligatio: & hoc aliqui tēnerūt. Si autē solū cōsideraretur tempus, quo cōuentio, & obligatio verbalis facta fuit. Sē prius deberet Caio praferri, quia ipsi prius bona fuerūt obligata. Tandem Bart. in locis p̄allegatis, quē doct. cōmuniter sequuntur, concludit, Sempronij praferri, quia prius sibi, quā Caio bona fuerunt hypothecata, & sic clare innuit, nō attendi tempus, quo bona efficiantur sua, & sic tempus, quo cōditio adimpletur, sed tempus cōventionis factae, & cōsequenter euentum cōditionis ad tempus cōtractae obligationis retrotrahi. ¶ Tertio sic moueor quāuis conditio illa esset potestatiua, & regulariter non deberet retrotrahi, ut supra, tamen hoc fallit, quādo cōditio potestatiua esset appposita in obligatione, & hypotheca facta per maritum uxori pro restitutione dotis, nam fauore dotis cōditio potestatiua retrotrahitur ad tempus cōventionis etiam in praeiudicium tertij, cui, pendēte p̄ditione, eadē bona fuissent obligata. l. j. ubi causus. ff. qui potio. in pign. hab. de conditio. n. potestatiua fauore dotis iudicatur, ut de casuali, seu mixta quoad causum nostrū, vt ibi, & ita p̄ illum tex. vult, & declarat Bal. nouellus in tract. de dote. in 8. parte in 23. priuilegio, & dicit hoc uoluisse Cynum, & ita etiam vult Salice. post gl. ibi in l. cū tibi. C. qui potio. in pigno. hab. sed Carolus fecit hypothecā dominæ Franciscae pro restitutione dotis, ergo &c. Et quāuis aliqui dicāt, q̄ in casu d. l. 1. cōditio, quae in alijs personis est potestatiua, in hypotheca dotis restituendae per maritū facta dicitur nō potestatiua, & ideo nil mirū, si retrotrahitur, quoniam nō dependet merē à potestate mariti dotem non accipere, nā saltē causatiuē, ut possit onera matrimonij substinere, & ne interim mulier constanter matrimonio, sit indotata, & à marito negligatur iuxta. l. si. Cad uelleia. maritus commodē, vel de iure nō potest dotē nō accipere, tamē dicit Bal. in loco praalle- gato hoc non debere obstare, quia t̄ de iure maritus, cui dos fuit promissa etiā ab alio pro muliere, potest nolle dotē accipere, & uelle onera matrimonij absq; dote substinere, & sic facere, q̄ interim cōstante matrimonio sit sine dote. l. si socr. §. lucius. l. nupta. §. 1. & l. si marito. §. 1. ff. sol. matr. ubi maritus potest facere pactū de nō petendo dotē, nec potest inuitus cogi dotem recipere, cū possit fauori suo renunciare, & uelle onera matrimonij absq; dote substinere, nec mulier ob hoc poterit conueniri, aut erit à marito negligenda, crit. n. marito imputandū, q̄a noluit dotem accipere. arg. d. l. fin. C. ad uelleia. cum similibus proximē

19 allegatis. ¶ Quarto praedicta suadentur, nā si fauore dotis, illa conditio, quae sui natura, & regulariter est, quoad alias personas potestatiua, efficitur non potestatiua, ut eius euentus possit ad tempus cōventionis retrotrahi. d. l. 1. & fatentur omnes secundū aliū intellectum illius tex. ergo & hoc dicendum est in cōditione illa, si mea facta erunt, appposita in hypotheca facta pro restitutione dotis, ut retrotrahatur ad tempus cōventionis, cum sui natura talis conditio non dicatur esse potestatiua, ut supra. ¶ Vltimo considero, q̄ t̄ in generali bonorum obligatione non comprehenditur res acquisita debitori ex cōtractu, in quo facta fuit, & cuius rei occasione facta fuit obligatio, & hypotheca, ut si à te pecuniā mutuo recepissem, quā tibi promisi restituere sub generali bonorum hypotheca, & obligatione, nam in hac obligatione generali pecuniā illa mutuata non cōprehenditur, ut est casus singularis secundum Rom. in singul. 623. incip. Accipio à te, in l. cū tabernā. §. fin. ibi ab alio &c. ff. de pigno. & iudicio meo de hoc videtur text. ad literā, illū sanē intelligēdo. in l. sed, & quod ff. de pigno. iunctis praecedētibz, nec potest ille tex. aliter intelligi, nō. n. potest intelligi de bonis, quae habuit debitor, & tempore obligationis factae, & ante, quia talia bona absq; dubio in obligatione generali comprehenduntur. l. si. C. quae res pigno. oblig. poss. nec etiam de bonis, quae debitor tempore cōventionis, & obligationis factae habuit, & acquisiuit ab alia p̄sona, q̄ à creditore, quoniam & illa magis in obligatione generali comprehenduntur, ut est casus. in d. l. cū tabernā. in fi. & ibi Bal. iunctis not. per Rom. in loco p̄allegato, ergo necessārio tex. ille in d. l. sed & qd dēt intelligi de iis bonis, quae eo tempore, quo pacificebatur, habuit in bonis, hoc est ab ipso creditore acquisiuit. Ex quibus sequitur q̄ domus, de qua agitur, non debuit comprehendī in generali bonorū obligatione factae dictae do. Vriolina, seu eius auctricibz, per dictū Bartholomaeū, ergo Vriolina ad illā de iure actione hypothecaria agere non potuit, nec quoad hanc domum Vriolina dici potuit hēre meliora, & potiora iura respectu hypothecae, quam dicta do. Franciscae, cui, non potest negari, quin dicta domus fuerit hypothecata. Et quāuis illa fuerit insolūtū adiudicata ipsi do. Vriolinā agentī contra dictum Carolum, qui non opposuit id, qd supra dictum est, tamē hoc non debet do. Franciscae, vel eius heredi obesse. argum. l. Claudius. ff. qui potio. in pigno. hab. & quia res inter alios acta &c. Neq; huic fundamēto aduersantur not. per Bar. in l. impro rem. C. loca. & per Ioan. de Imola. in l. si filio in fin. ff. solu. matr. ubi t̄ si locator cōductori promisit sub generali suorum bonorū obligatione nō facere aliquē actum, seu cōtractum in praeiudiciū locationis factae, & locator postea rem locatam uendiderit, potest cōductōr eā retinere, tanquam sibi ex generali obligatione fuerit hypothecata, & sic comprehenditur etiā res, cuius occasione hypotheca facta fuit, quia posito illud esse verum, tū dico hoc esse, quia ante, & post cōtractum, ac etiā tempore cōtractus ea res erat illius, qui obligauit, & hypothecauit: Item in eo casu res, cuius occasione facta fuit hypotheca, non acquiritur debitori, & hypothecanti ex illo met cōtractu, & eo dem tempore, quo obligatio facta fuit, quod secus contingit in casu nostro. argum. l. cōtractus. & ibi Bar. C. de fid. instru. iuncta d. l. sed & quod, & d. l. cum tabernā. in fin. Præterea & melius t̄ cōductori nō licet rē cōductā loco pignoris, & hypothecae retinere, nisi ea expresse, & specialit̄ fuerit p̄ locatorē hypothecata, nec sufficit gnalis bonorū obligatio, ut est cōis p̄clusio doctorū, reiecta alia opinione. in d. l. si filio. §. si. vt ibi p̄ Bar. & clarius p̄ Alex. & alios com-
muni-

munitur, & p Ioanē de Imo. & Rom. in l. qui absenti. §. i. ff. de acquir. poss. & hanc optime faciūt p hoc vltimō fundamēto. ¶ Et quāuis ex pmissis aperta colligi possit responsio ad fundamēta in cōtrariū facta, tamē ut de veritate, & iustitia dictae dominae Helena clarius cōstet unicuique specialiter respondebo: & in primis non obstat, q̄ resolutio iure pignoris resoluti tū etiā ius acceptoris, per ea, quae supra in primo fundamēto adducta fuerūt, quia negatur, q̄ ex adiudicatione in solum facta dominae Vrsolina dicatur extinctū ius Caroli, & cōsequenter ius hypothecae quod ad dictā domū taliter, q̄ hoc habeat praedicare hypothecae dictae dominae Franciscae, quoniam & si Carolus de facto succubuit, de iure tamē nō succubuit, poterat. n. opponere de nō iure dominae Vrsolinae p ea, q̄ supra dicta sunt in vltimō fundamēto facto ad fauorem dominae Franciscae, siue dominae Helena: & ideo hoc nō debuit, neq̄ debet dominae Franciscae, siue Helenae praedicare, quia ex alia cā, & ratione superuenienti ius Caroli fuit extinctum. arg. d. l. Claudius. & quia res inter alios iudicata aliis nō nocet. C. res inter alios acta. & arg. d. l. si p dñi. C. de evictio. ubi p adiudicationē certae rei in solutū ius pignoris alteri prius factum nō resoluitur: sed dicta domus ante, q̄ fuisset dominae Vrsoline adiudicata, fuit per Carolum domine Franciscae pignoriata, & obligata, & an adiudicationē fuit in bonis Caroli, ut clarū est in facto, ergo p talem adiudicationē ius hypothecae dominae Franciscae non potest dici extinctum, & rāto magis hoc uerum est, praesupponendo, q̄ dicta domus uerbis, re, & effectu prius fuerit dominae Franciscae obligata, & hypothecata, quā domine Vrsoline, posito, q̄ illi etiā dicatur hypothecata, tū fauore dotis, qui operat, ut cōditio etiā potestatiua ad tēpus conuentionis retrahatur. per d. l. i. & clarius supra dixi, tū quia conditio illa, si mea erūt, tacite in generali bonorum obligatione subintellecta ad tempus conuentionis retrahitur, & sic quoad contrahendam hypothecam nō consideratur tempus, quo res efficitur debitoris, sed tempus cōtractae conuentionis, ueluti clarē colligitur ex decisione Bart. & communis opinionis. in d. l. idē. & in d. l. licet. cum aliis supra allegatis, tum etiā quia talis tacita cōditio non dicitur potestatiua, & sic est talis, quā secunda natura suā, & regulariter retrahitur, ut supra probatū fuit. Secundo respondetur, q̄ resolutio iure datoris, resolutur ius acceptoris, quando ius datoris fuit ex necessitate resolutum, scilicet, si ex uoluntate illius, ut est tex. ibiq̄; Bar. clarē in l. si res, cum prin. l. sequen. ff. quibus mod. pig. uel hyp. sol. l. bonem. §. pignus, & ibi glo. ff. de adil. edic. Sed per adiudicationē de dicta domo in solum factā dominae Vrsoline resolutum fuit ius Caroli nō ex necessitate, sed ex uoluntate Caroli, & ex facto suo uoluntario ad hoc ordinato, ergo &c. Nā in potestate Caroli, contra quē hypothecaria agebatur, fuit uel offerre id, qd̄ dominae Vrsolinae debebatur, uel dictā domū, ad quā agebatur, restituerē, ut probatur. in l. paulus. in fi. ff. quib. mod. pig. uel hyp. sol. & est tex. clarus in l. si fundus. §. in uenditione. & ibi Bart. ff. de pigno. & in l. mulier. ibiq̄; etiam Bart. ff. qui potio. in pig. hab. Ergo non de necessitate, sed ex uoluntate Caroli eius ius dicitur in dicta domo resolutum per ea, quae ferē in terminis uoluit Bart. in d. l. in diem. ibi in uerf. sed quid si ideo, & in d. l. si res, ac ē in l. 4. §. sed & marcellus. ff. de in diem adiect. & Ioan. And. in addi. ad Spec. in rub. de solut. Ex quibus uerbis Bart. manifestē perpenditur, q̄ quādo est in arbitrio illius, contra quem agitur, restituerē, uel offerre id, quod agēti debetur, & res ad actorem pueniat, quia sibi fuerit adiudicata, res illa dicitur ad eū de uoluntate, & non de necessitate puenisse. Pra-

26 terea & tertio aliter demonstro, q̄ p̄per adiudicationē in solum factam do. Vrsolina non dicatur extinctū, nec resolutum ius pignoris, & hypothecae domus in persona do. Franciscae, qm̄ quando res dicta, uel aliter trāsata ad uenditorē, seu actorem uertitur ex facto uoluntario debitoris, & possidet directē ad hoc ordinato, tunc ius pignoris de dicta interim per debitorē, & possessorē factum antea res ad auctorē reuocatur, non extinguitur, nec soluitur, sed durat: scilicet si ex necessitate reuertitur ex pacto praambulo. uel ex praecisa iuris dispositione, ut in casu. d. l. ubi aut, alias est. l. 4. §. sed & marcellus. ff. de in diem adiectio, uel res ad auctorē reuertitur ex facto uoluntario nō directē ad hoc ordinatū, ut in casu. l. lex vectigali. cū ibi not. ff. de pig. & de rat. Bart. in d. l. in diem. cuius doctrina est approbata sed domus, de qua agitur, fuit reuerfa ad dominae Vrsolina venditricē ex facto uoluntario dicti Caroli Bartholomaei directē ad hoc ordinato, ergo pignus interim in dicta domo constitutum dominae Franciscae ante, q̄ ea reuocaretur, nō dicitur p̄ tale adiudicationē extinctum, neq̄ resolutū: nam p̄ adiudicationē in solum facta etiam per iudicem ex eo, quia debitor nō soluit, dicitur factum uoluntario debitoris partis, & in hoc factum indicis censetur factū p̄ l. si ob causam. & ibi Bal. Salic. & oēs. C. de evictio in terminis nostris hoc uoluit Sali. post Bal. in d. l. si anti. cred. & tale factū dicitur directē ad hoc ordinatum, uidelicet ad rem acquirendā, & transferendā. d. l. si praedictū, & d. l. libera. ergo &c. Præterea ex quo arbitrio Caroli fuit, uel offerre id, quod debebatur dominae Vrsoline agēti, uel illi rem restituere, sequitur quod ex adiudicatione in solutū illi facta domus citur ad eam puenisse facto uoluntario directē ad hoc ordinato, & nō ex necessitate ad tradita per Bar. in l. in diē uerf. sed qd̄ cū similibus p̄allegatis, & super xi. Et q̄ per adiudicationē in solutū factā creditor dicitur extinctū ius Caroli, probatur expresse per in d. l. i. C. si anti. cred. quā uideas. ¶ Non obstat tūdem fundamētum, q̄ quia ratione auctor meus uincere auctorē tuum, eadem ratione ego te uincere possum, quia hoc est uerum, qm̄ auctor meus potest uincere auctorē tuum, ac etiam te: & ita proprie quitur tex. in d. l. i. & per totum. C. si anti. cred. & per totum. C. de ijs, qui in prior. locum succed. & ibi glo. & Sal. & Bar. in l. aristo. ff. qui potio. in pig. Nō secus si auctor meus possit solum uincere auctorē tuum, & nō te ob diuersitatem rationis, ut in similibus probatur per d. l. claudius. ibiq̄; Sali. & statim dicta. & etiam probari potest, nā p̄ secundus creditor potest credere priorē creditorem offerendo ei, quod debet. 27 l. i. C. qui potio. in pig. hab. & l. prior. in fi. ff. de pigno. & tū succellor secundū creditorem, uel ipse creditor potest sic uincere singularem succellorē primi creditore illi offerendo, prout habetur. in l. cū prior. distract. pign. in l. i. in i. respo. & l. 2. cum si ibi allegatis. C. si anti. cred. & sic illud argumētū nō cōstat. Secundo respondetur, q̄ & si de facto, tū de iure Vrsolina nō potuit Carolum possessorē domus habere, qm̄ ipsa in illa domo de iure ius pignoris, & hypothecae non habebat, ueluti supra latius dicemus, ergo sententia lata in eius fauorem contra Carolum de facto non potuit do. Franciscae praedicare, & res inter alios acta, ut per totū. C. res inter alios acta. 28 29 30 Tercio assumptum illud procedit, q̄ qm̄ eadem res uincendi in utroq̄; militat, uidelicet tam in te, quā in auctore tuo, & ita loquuntur iura superius allegata: scilicet si alia, & diuersa ratio in te, quā in auctore tuo militaret, quia ex diuersitate rationis uerum ius statuitur. l. a titio. ff. de uerbo. obli.

illud. cum ibi not. ff. ad l. aquilam. nā si diuersa ratio
defensionis in te militaret, non sequit̃, q̃ ego possim
te uincere, quāuis auctor meus posset uincere aucto-
re tuū, ut colligitur ex inferius dicendis in respon-
sione sequenti §. rj. & ex ijs, quę supra dixi in alia prima
responſione. Sed in casu nostro alia, & diuersa defen-
sionis ratio militat in do. Franciscā, quā non milita-
bat in Carolo, quia do. Franciscā quoad domū, de qua
agitur, priorē, ac potiorē hypothecam, & potētius ius
habere dicebat, q̃ haberet do. Vrſolinā, seu illius au-
tores, tū fauore dotis, tum etiam quia cōditio illa, si
mea facta erit, subintellecta in hypotheca facta do.
Franciscā erat cōditio nō potestatiua, & talis, q̃ eius
euentus ad tempus q̃dus celebrati retrotrahebatur,
ut supra plenius fuit probatū: quā rationes cessabant
in Carolo auctore dictā do. Franciscā, ergo &c. ¶ Nō
obstat tertium fundamētum, q̃ si unico uincētē te,
multo magis uinco te. d. l. de accessionibus. cū si, qm̃
hec est materia ualde brochardica, t̃ neq; hoc est sem-
per uerum, ut dicit gl. magna. in l. assiduis. C. qui pot.
in pig. hab. & maximē qm̃ non est eadē ratio uincēdi
te, quā est uincēdi illum, qui uincit te, ut est casus.
ibi q; Sal. expressē. in d. l. Claudius. & melius declarat
ip̃e Salic. in auth. quo iure in fina. verb. C. qui pot. in
pig. hab. dicens, dictā regulam non procedere, qm̃ rati-
ones uictoriae sunt diuersę propter potentias uali-
diores, seu iura ualidiora concomitantia, uel adhærē-
tia uni, & nō alij: quā uerba nobis optimē inferuiunt.
At in Dominico non militat eadem ratio uincēdi
do. Franciscā, seu Carolum eius auctorem, & uin-
cēdi do. Vrſolinā, sed diuersa. Dominicus enim
uincere poterat do. Vrſolinā, quia ab ea ex iustis cau-
sis, & titulis possidebat, & quem de euictione tenet
actio, eundem agentē repellit exceptio. l. ob causam.
ibi q; not. C. de euic. quā ratio cessaret, si Dominicus
ueller uincere do. Franciscā, seu Helenā eius hā-
redem, à qua non habuit titulum, nec causam pos-
sidentis: & ideo cum sint diuersi casus, & diuersę rati-
ones uictoriae, nō sequitur, si uinco uincētē te, multo
magis uinco te, ut uolunt Bar. Salic. & omnes alij in d.
l. Claudius per illum text. & per Cyn. in auth. licet. C.
de natura. lib. & in d. auth. quo iure. Preterea negatur,
q̃ do. Vrſolinā de iure potuerit uincere tam Carolū,
quāuis illum de facto uicerit, ut supra dictum fuit, q̃
etiam do. Franciscā diuersis respectibus, & rationi-
bus, de quibus supra plenissimē dictū fuit. ¶ Non ad-
uertatur etiam quantum fundamētū factum per do-
ctrinam Angli. in d. §. item seruiana. in quarto casu.
ibi q; Doct. communiter. & Bart. in d. l. rem alienam. ff.
de pign. act. qm̃ facile tolli potest, & primō fateor, q̃
tad hoc, ut quis in hypothecaria obtineat, tenetur q̃
possessorem rei probare illud, quod debuisset proba-
re debitor, qui pignoraui, si uoluisset agere q̃ tertiu
possessorem causam ab eo non habentē, uidelicet di-
rectū dominium, uel utile, uel quasi dominiū. Et ita
proprie loquuntur Doct. per Bar. in d. l. rem alienam,
ac etiam in l. cum res. & ibi Bal. & Salic. C. si alien. res
pig. data sit. in d. §. item seruiana. & in l. ab eo. ibique
gl. ff. de pig. Nec Doct. in locis præallegatis requirit,
q̃ creditor agens hypothecaria teneatur probare de-
bitorem pignoraui habuisse tale ius, quo median-
te debitor potuisset rem pignoratā uendicare ab eo-
dem possessore, q̃ quem creditor agit, sed solum re-
quirunt, q̃ creditor debeat probare debitore habuisse
tale ius, quo potuisset generaliter à possessore cau-
sam ab eo non habēte uendicare. Vel secundo dictū
Angli. & Doct. communiter ita simpliciter intelle-
ctum procedit, qm̃ eadem ratio defensionis, & nō ma-
ior militaret in creditore agente hypothecaria, q̃ in
debitore pignoraui, nec aliquo speciali fauore po-

tentius ius circa rem pignoratam reperiretur in cre-
ditore, quā in debitore, secus si alia, & maior ratio
defensionis concurreret in creditore, prout re uera
maior, & diuersa ratio concurret in do. Franciscā cre-
ditrice, quā in Carolo debitore tum ob specialem
dotis fauorem, tunc etiam attentā naturā cōditionis
non potestatiuā, ut dictū fuit. & argum. not. per Salic.
in d. l. Claudius. Tertio & fortius prædictum assump-
tum, & prædicta doctrina Ang. in d. §. item seruiana.
& glo. in d. l. ab eo procedit in speciali hypotheca pu-
rē contracta, ut quia fuisset certa res specialiter purē
hypothecata, secus est in generali bonorum hypothe-
ca, quā sub conditione prædicta facta dicitur, uel in
speciali facta sub conditione, si res mea efficietur, q̃
tunc non requiritur, quod fiat talis probatio, sed suf-
ficit creditorem probare rem semel, & quodcumq;
fuisse in bonis debitoris per tex. in l. fi. C. quā res pig.
obligari poss. ita declarat, & limitat Bart. in d. l. rem
alienam, & Bald. in d. l. cum res. Adde, q̃ Carolus de-
bitor, qui hypothecauit, potuit probare, & de iure cō-
tra do. Vrſolinā, & consequēter contra Dominicu
opponere tale quid, propter quod contra illam, seu il-
lum obtinere, & tales excludere potuisset, ut colligi-
tur ex ijs, quā supra in ultimo fundamēto ad fauo-
rem do. Franciscā, seu do. Helenā facto dicta fuerūt.
¶ Vltimo superest respondendum doctrinā Salic. in d.
l. idē. §. si tibi. & in l. licet, quā multum aduersari vī, &
in primis dico q̃ ipsum non probare per aliquam legē
illā suam decisionem. arg. l. illam. C. de colla. eiusque
auctoritas, quāuis sit probabilis, nō tamen est necessā-
ria ad tradita per Ioā. Andr. & Abb. in c. 2. de rescr. &
per Bart. in l. prolatam. C. de sent. & interloq. omniū
iudicū. Secūdo illa decisio videtur esse uera, præsup-
ponendo opinionē Bart. in locis præallegatis in que-
stione principaliter ibi à Salic. examinata esse falsam.
Sed opinio Bar. est uerissima, & cōis, ut tetigi supra in
secundo fundamēto, ergo &c. Tertio posito, decisio
nem illam Salic. in se ueram esse, tamen ea regulariter
procedit, quoniam cōditio, quā est in generali bonorū
obligatione, ad tempus conuentionis factē trahi non
potest, tum quia est potestatiua. d. l. ritius cum si. tum
etiam quia retrotraheretur ad tempus, quo debitor
non erat dominus, quod est impossibile, quia extre-
mū ad qd̃ est inhabile. arg. l. obſeruare. in ff. de offi.
proconsul. & ibi gl. Sed speciali fauore dotis secus di-
cendū est, quoniam, ut supra conclusum fuit, cōditio
etiam potestatiua fauore dotis retrotrahitur etiam in
præiudiciū tertii. d. l. i. ff. qui pot. in pig. habeat. &
hęc responsio procedit, tenendo, quod illa cōditio,
si mea erit, quę tacitē inest, sit potestatiua, sed contra-
rium est uerius, ut probatum fuit, ergo regulariter e-
ius euentus ad tempus conuentionis factā retrotra-
hi debeat. Et ad id, quod dicit Salic. quod si retrotrahe-
retur, extremum ad quod esset inhabile, & impossibi-
le, dicas, q̃ licet fictio translatiua extremū à quo ha-
bile essentialiter requirat, ut probatur in terminis no-
stris. in d. l. qui balneum. §. ritia. ff. qui potio. in pign.
habeat. tamen non requirit extremum ad quod esse
ita habile, sed sufficit esse habile potentialiter, & se-
cundum possibilitatem naturalem, ut optimē decla-
rat Bart. in opposi. ac etiam in col. 17. in d. l. fi. is, qui
pro emptore. Sed tempore contractus, & conuentionis
factæ in casu nostro domus, de qua agitur, erat in
rerū natura, & in cōmercio hominum, & dictus Caro-
lus erat capax, & ideo licet Carolus tūc nō esset essen-
tialiter dominus, tamen secūdam possibilitatem natu-
ralem esse poterat, ergo fictio procedere potuit, ut
euentus illius conditionis quoad dictam domum re-
trotraheretur ad tempus illud conuentionis, quicqd̃
uelit Salic. in locis præallegatis. Nec aduertatur. d. l. ob-
ſeruare

35 servare. in si. quia loquitur in rati habitatione, † quæ re non integra, & in præiudicium iuris alteri iā acquisiti nunquam retrahitur. Bart. in d. l. res aliena. ff. de pig. ad. Sed aliud est in conditione, quæ retrahitur etiam re non integra, & in præiudicium iuris alteri iam quæsit. d. l. potior. in princ. & in l. i. ff. qui pot. in pig. hab. l. rutilius. ff. quæ res pig. oblig. poss. & habetur per Bar. in d. l. si is, qui pro emptore. Vel ultimo dici potest, quod decisio Sali. locum habet, quādo utrique, & sic duobus eadem res diuerso tempore saltem per generalem bonorum obligationem esset hypotheca, & ita ipse præsupponit. In casu autem nostro domus, de qua agitur, dumtaxat dicitur per Carolū do. Franciscæ hypothecata mediante generali hypotheca, & non do. Vrsolinæ per hypothecam generalem ipsi Bartholomæo factam, ut ex prædictis constat: ergo decisio illa nihil ad propositum nostrum facit. Ex quibus omnibus concludo secundam quoque sententiam ferendam esse ad fauorem dictæ do. Helenæ filix, & hæredis do. Franciscæ, sicuti prima lata fuit, cum ex prædictis de iustitia ipsius do. Helenæ satis manifeste appareat. Laus Deo.

S V M M A E.

- 1 Vestes ad usum solum mulieris destinatae, & quibus uxor utitur in dubio ipsius uxoris esse præsumuntur.
- 2 Bona, quæ uxor possidet, & quibus ipsa utitur, an, & quando uxoris, & quando mariti esse in dubio præsumuntur.
- 3 Bona uxoris pro debito mariti capi, & pignori nequeunt, & an, & quando uxor illa esse sua probare debeat, & quando sua esse præsumuntur.
- 4 Vestes ad usum uxoris destinatae, & quibus illa utitur indute, & illata in rem conductam non dicuntur pro pensione tacite obligata.
- 5 Maritus bona uxoris etiam expressè non potest obligare.
- 6 Pignoriatio, & immissio, quæ sit pro executione, non potest fieri in rebus alterius, quam condemnati, siue sint alterius quoad proprietatem, & possessionem, siue quoad proprietatem tantum, siue quoad possessionem tantum.
- 7 Dotis non numerata exceptio, quando dos est confecta, potest opponi non solum à marito, & eius hæredibus, sed etiam à creditoribus.
- 8 Maxime, quando confessio dotis receptæ animo donandi uxori, uel in fraudem creditorum facta apparet.
- 9 Et quando ea amplius nec à marito, eiusque hæredibus, nec à creditoribus possit opponi.
- 10 Dotis receptæ confessio nec animo donandi, nec in fraudem creditorum in dubio facta præsumitur, nisi probetur, maxime quando facta esset ante, quam creditores crearentur.
- 11 Idem si post eam tempus decem, uel uiginti annorum fluxisset.
- 12 Dotis receptæ confessio, quando sub spe future numerationis tam respectu mariti, quam respectu creditorum facta non præsumatur.
- 13 In contractibus quo ad formam, & solemnitatem eorum, & quo ad modum illos sciendi attenditur consuetudo loci, in quo contractus celebratur, etiam si secundum illam consuetudinem nunquam fuerit iudicatum, & quomodo ea probetur.
- 14 Ad emphyteosim ecclesiæ, & ad feudum sœmina regulariter non admittuntur, nisi contraria extaret loci consuetudo.
- 15 Dotis instrumentum non simpliciter confessionatum, sed potius quietationis, & liberationis promissionis dotis prius factæ dicitur, quando maritus sponte fuit contentus, & confessus se habuisse, & recepisse centum in dotem, & nomine dotis, pro quibus rogauit chartam liberationis uxori suæ, & omnibus alijs, qui aliquid pro dicta dote promississent.
- 16 Contentum se uocans non dicitur simpliciter fuisse confessus sub spe future numerationis, sed sibi fuisse solutum.
- 17 Obligatio, & promissio solutionem, ac liberationem præcedunt.
- 18 Dote confecta nec exceptionem non numeratæ dotis, nec quicquam aliud ad illius restitutionem impediendam opponi po-

test, quando promissio, & obligatio dotis illius confessione præcessisset.

19 Dos confecta præsumitur marito numerata, & assignata, quando post confessionem, & matrimonium contractum maritus diu uxori alimenta necessaria præstitit.

E P I T O M E.

VESTES ad usum uxoris destinatae, & quibus pro usu solo suæ personæ utebatur, à creditoribus riti pro illius debito non possunt capi, nec pignori. Mulier ex instrumento dotis confecta creditibus mariti ratione hypothecæ præfertur, nec creditibus exceptio dotis non numeratæ nisi potest, quando à die contracti matrimonii confessionis factæ non solum decem, sed etiam anni effluxerunt, uel quando est consuetudo in quod instrumenta dotum ita celebrantur, uel quod uerba instrumenti non solum confessionem, etiam quietationem, & liberationem continent inferunt obligationem, & promissionem dotis confectæ.

CONSILIVM XLVII.

VIDENDVM est in præsentī causā de uerbis. Primum est, an uestes, quibus pro usu solo personæ suæ utebatur, pignori à creditoribus uiri pro debito mariti capi. Secundo, an mulieri in casu nostro curatur per instrumentum dotis confectæ, & sius creditores mariti, adeo, quod ipsa ratione hypothecæ creditoribus præferatur. Et abique mulier quio concludo circa primum, quod uestes ad mulieris destinatae non potuerint de iure pignori seu capi per creditores uiri, & consequenter facta capta fuerunt, ita de facto, & summam de restitui, & pignoriatio reuocari: quoniam licet alibi situe quæ uxor habet, propter præminentiam mariti sumantur, & censentur esse mariti, nisi mulier bauerit illa esse sua. l. si ego. §. dotis. ff. de iur. dot. l. pen. ff. de conditio. institu. in princ. in glo. fin. l. i. ff. famil. heretic. secundum Bal. in d. l. ob maritum. in uers. reuoco in dubium &c. facit etiam quod uoluit ipse Bal. in l. si uxorem. C. de con. inter. qui dixit, † quod si queratur, an bona, quæ uxor possidet, & quibus ipsa utitur, præsumantur esse uxoris, in indicio possessio indistincte præsumuntur esse uxoris. l. si. C. quor. bon. sed in petitorio non an ipsa ante matrimonium uetustioris possessionis habuerit, & præsumuntur uxoris, an uero recentior hæredes, præsumuntur esse ipsius mariti, uel ex parte ipse ipsius acquisita, si uero habeat controuersiam alio extraneo, tunc etiam in petitorio præsumuntur esse ipsius uxoris, ut in l. quintus. ff. de don. ant. ux. & not. in d. l. ob maritum, & per Accursium l. scripturæ. ff. de fide instrumen. Ex quibus de quibus cum controuersia sit non cum marito, sed eius hæredibus, sed cum alijs extraneis, hoc est creditoribus uiri, uestimenta ad usum uxoris destinata non potuerunt capi, nec pignori pro debito uiri, & pignoriatio, seu immissio bonorum huiusmodi sicut de facto fuit facta, ita de facto, & summa est reuocanda, ut probatur in d. l. ob maritum, & casus, & ibi Bal. & quamuis ille tex. expostat debere probare bona esse sua, alioquin præsumuntur esse uiri, & præferantur uxori creditoribus uiri, & sic ueni, tñ ille loquitur, quādo maritus esset in possessione.